

IV. POKUTA: JAK POSTĘPOWAĆ Z GRZECEM

1. Wersety kluczowe

Dz 2,38-39; Łk 15,7-10; Ez 18,30-32.

2. Wstęp

Pierwszym koniecznym krokiem, aby stać się chrześcijaninem i dzieckiem Bożym, jest pokuta, czyli opamiętanie lub upamiętanie. Zaglądając do oryginału greckiego i hebrajskiego możemy się dowiedzieć jakie jest znaczenie tego słowa. Wyraz «pokuta» jest odpowiednikiem greckiego słowa «metanoia», co znaczy «mieć inny umysł» lub po dalszym rozważeniu, »zmienić kierunek drogi« (Mt 4,17; Mk 1,15). Jednym ze słów hebrajskich tłumaczącym «pokutę» jest «shub», czyli «zawrócić, dokonać zwrotu w naszym postępowaniu» (1Krl 8,47; Ez 14,6). Dzisiaj «pokuta» oznacza po prostu, że jest nam przykro z powodu tego, co uczyniliśmy lub, że żałujemy czegoś, ale jak widzimy w terminologii biblijnej ma to dużo głębsze znaczenie. Właściwie pokuta jest wstępem do uczniostwa.

3. Czym jest prawdziwa pokuta?

Jest to kompletny zwrot w myślach i czynach.

a) **Zmieniamy nasze myślenie**

Otrzymujemy nowe zrozumienie natury, okropności i konsekwencji grzechu. Mamy poznanie, że to, jacy jesteśmy sami z siebie, jest wstrętne dla świętego Boga.

b) **Zmieniamy nasze postępowanie**

Odwracamy się od naszego nieposłuszeństwa, egoizmu i buntu, a zwracamy się do Boga. Wyrzekamy się grzechu i poddajemy nasze życie Bogu, czyniąc Jezusa naszym Panem.

Na nas spoczywa odpowiedzialność opamiętania się. Wszyscy zgrzeszyliśmy i wszyscy musimy przyjąć Jezusa jako naszego Pana i Zbawiciela. On na krzyżu zapłacił cenę za nasze winy i pojednał nas z Bogiem, lecz musimy pokutować z naszych grzechów i zacząć żyć z Jezusem jako naszym Panem. Bóg nie może uczynić nic więcej, reszta zależy od nas.

4. Trzy ważne elementy pokuty

a) Pokuta jest czymś świadomym

To znaczy po prostu, że musimy coś zrozumieć. Pokuta zawiera rozpoznanie naszego grzechu i jego okropności w oczach świętego Boga. On chce, abyśmy zobaczyli nasz grzech i porównali go z Jego świętością. Bóg pragnie, abyśmy dostrzegli jaka jest nasza relacja z Nim. On oczekuje, że oddamy nasze życie w Jego ręce i pozwolimy Duchowi Świętemu, by pokazał nam te prawdy, szczególnie wtedy, gdy czytamy Słowo Boże.

b) Pokuta angażuje emocje

Jeśli prawdziwie rozpozналиśmy nasz stan przed Bogiem, wtedy zareagujemy bardzo mocno emocjonalnie (Iz 6,5). Zawierać to będzie głębokie poczucie winy i skruchy (Ps 51,9). Odczujemy ciężar wszystkiego, co jest złe w naszym życiu. To uczucie może być prawdziwie i tylko wówczas usunięte, gdy przyjdziemy do miejsca Bożego przebaczenia (2Kor 7,9-10). Duchowy smutek jest częścią pracy Ducha Świętego doprowadzenia nas do miejsca, gdzie przyjmiemy Słowo Boże dla naszego życia.

c) Pokuta angażuje wolę

Pokuta jest zmianą umysłu, serca, celu i właściwie całego kierunku naszego życia. Jest to nawrócenie, czyli zwrot i początek całkowicie nowego życia kierowanego mocą Bożą. Bóg jest inicjatorem aktu pokuty, pokazuje nam nasze potrzeby i nasz stan wobec Niego. Ale my musimy zacząć postępować zgodnie z tym objawieniem (Rz 2,4). Wybór należy do nas.

5. Moc przebaczenia

Pokuta nie jest osamotniona - jej duchowym bliźniakiem jest przebaczenie. Gdy ujrzeliśmy nasz nieszczęsny stan wobec Bożej świętości, musimy doświadczyć wielkości Bożej miłości i łaski. Bóg dał nam swego jedyne Syna, abyśmy mieli Jego przebaczenie. Była to wysoka cena, lecz to nam ukazuje jak bardzo On nas kocha (1J 1,7-9). Jest tylko jeden sposób wyrzucenia naszych grzechów z siebie - przez wyznanie ich. Bóg przebaczy nam, jeśli w tym samym czasie przyjmujemy Jezusa jako naszego Pana i Zbawiciela. Gdy to czynimy, Bóg nie wspomina naszych grzechów. On wymazuje je z pamięci. Nie musimy więcej czuć potępienia i winy, gdyż Pan nas przyjął. *«Albo może lekceważysz bogactwo Jego dobroci, cierpliwości, i pobłażliwości, nie zważając na to, że dobroć Boża do upamiętania cię prowadzi?»* (Rz 2,4).

6. Pytania i punkty do dyskusji

- a) Czy możemy prawdziwie pokutować, jeśli nie wiemy w jaki sposób Bóg widzi nas, nasze życie i postępowanie?

- b) Dlaczego nie wystarczy tylko żałować za nasze grzechy?
- c) Czy nasze życie stanie się nudne i nieciekawe gdy opamiętamy się i zrezygnujemy z tak wielu rzeczy?
- d) Praktycznie czego będzie wymagała prawdziwa pokuta w naszym codziennym życiu?
- e) Gdy pójdziemy Bożą drogą zamiast naszą własną, co będzie rządzić w naszych sercach? (Kol 3,15-17)

7. Podsumowanie i zastosowanie

- a) To, czemu jesteśmy oddani i co karmi nasze umysły, to stanie się dla nas najważniejsze.
- b) Powinniśmy opamiętać się poprzez odwrócenie się od naszych grzesznych i egoistycznych celów, zwrócić się do Boga i pójść Jego drogą. On kocha nas, zna nas i pragnie dla nas tylko tego, co najlepsze.
- c) Musimy zdetronizować nasze „ego” i poddać się panowaniu Bożemu. Niech Jezus będzie naszym Panem.